

Pogodny wieczór

Klaudia Niewiadomska

Temat:

- Skarb Titanica

Cele:

- otwarcie się na innych
- rozwój kreatywnego myślenia
- ukazanie, że największym skarbem nie są rzeczy materialne, ale duchowe

Dla kogo:

- grupa od 10 osób
- wiek: 16 lat

Czas: 2 godziny

Potrzebne pomoce:

- laptop
- muzyka
- prześcieradła
- odpowiednia wiązka światła (np. z rzutnika)
- skrzynka
- stary pamiątnik Rose
- czekolada
- opakowanie pianek
- posypka cukierkowa
- kubek
- herbatniki
- bita śmietana

Potrzebne osoby:

- osoba odpowiedzialna za muzykę (akustyk)
- osoba odpowiedzialna za światło
- osoby odgrywające przedstawienie cieni
- prowadzący

Prowadzący jest ubrany w codzienny strój, osoby uczestniczące w przedstawieniu cieni przebijają się w stroje z pierwszego dziesięciolecia dwudziestowiecznej Anglii. (np. załącznik 1)

Modlitwa:

Duchu Święty prosimy Cię przyjdź na to spotkanie, przyjdź z radością, z uśmiechem z dobrą zabawą. Pomóż nam otwierać się na siebie, czyń z nas jedną wspólnotę.

Duchu Święty, który oświecasz serca i umysły nasze dodaj nam ochoty i zdolności aby to spotkanie było pożytkiem doczesnym i wiecznym, przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Wszyscy siadają, prowadzący wita zgromadzonych na pogodnym wieczorze. Nagle gaśnie światło.

Prowadzący:

Spokojnie, spokojnie wszystko jest pod kontrolą. To na pewno awaria prądu, zaraz wszystko powinno wrócić do normy.

Następnie słychać wycie wiatru (załącznik 2). Zapala się wiązka światła z rzutnika i pada na prześcieradło. Rozgrywa się scenka 1, w tle słychać głos Rose (załącznik 3).

Rose opowiada historie o zaginionym skarbie Titanica i rozpaczliwie prosi o pomoc w jego odnalezieniu. Twierdzi, że jeśli uczestnicy odszyfrują hasło do bram nieba pozostałe duchy zmarłych w katastrofie pomogą im odnaleźć zaginiony skarb. Niestety Rose nie wie gdzie kartka z hasłem dokładnie się znajduje, ale jest pewna, że widziała go w tym pomieszczeniu. Słychać szum (załącznik 2), Rose znika. Zapala się światło.

Zabawa:

Uczestnicy szukają wcześniej schowanej kartki z hasłem.

Szyfr Cezara:

Każdą daną literę zastępuję się literą z polskiego alfabetu (A, A, B, C, Ć, D, E, E, F, G, H, I, J, K, L, Ł, M, N, Ó, O, Ó, P, R, S, Ś, T, U, W, Y, Z, Ż, Ź) oddaloną o stałą liczbę.

Przykład: liczba stała 3 <=> A-D, B-E itd. słowo: owca<=> RŻEC

Hasło na kartce:

- liczba stała 4
- hasło: **ŻÓCŪŃŁYĘŁH ESŻŁHÓ Ł ŻĆWAŃ CAĘŁH MHWZ ŻNUAZH A ĘLUAWZZWHÓ Ż ESKŻ**
(Umarliście bowiem i wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu)

Po wykonanym zadaniu gaśnie światło, zapala się wiązka światła z rzutnika i pada na prześcieradło. Pojawia się Rose rozgrywa się scenka 2, Rose mówi (załącznik 4). Gratuluje uczestnikom rozszyfrowania hasła. Twierdzi, że jeśli wszyscy wypowiedzą hasło na głos brama nieba się otworzy, a duchy zmarłych w katastrofie Titanica zejdą na ziemię, aby pomóc aby pomóc odnaleźć zagubiony skarb. Słychać szum (załącznik 2), Rose znika. Zapala się światło.

Wszyscy wypowiadają hasło na głos.

Słychać szum i trzask otwierającej się bramy (załącznik 5). Gaśnie światło, pada wiązka światła z rzutnika na prześcieradło. Pojawia się postać mężczyzny z w szlafroku i szczotką do kąpiel. Rozgrywa się scenka 3. Słychać lejącą się wodę (załącznik 6). Mężczyzna nagle zauważa, że ktoś go obserwuje. Obraca się nerwowo. Zaczyna mówić (załącznik 7), krzyczy, że nie ma teraz czasu i, że nieproszeni goście przeszkadzili mu w kąpiel, przedstawia się. To Edward James Smith, był kapitanem Titanica. Wspomina Rose i Jacka, dzień tragedii. Twierdzi, że wszystkie skarby Titanica utonęły wraz z nim. Jednak nie wyklucza, że któryś z pasażerów nie miał ze sobą podczas katastrofy. Mówi, że kwatermistrz Hichens powinien coś wiedzieć na ten temat. Mówi, że Hichens jest niestety bardzo zajęty i jeśli chcą z nim porozmawiać muszą pomóc mu w porządkowaniu osób w pokojach. Mówi, że na stole obok znajdują plan pokoi i rozpiskę (załącznik 8). Słychać szum (załącznik 2), kapitan znika. Zapala się światło.

Zabawa:

Uczestnicy znajdują plan pokoi i rozpiskę. Ich zadaniem jest rozdzielenie pokoi zgodnie z rozpiską tak aby wszyscy goście byli zadowoleni.

Po skończonym zadaniu gaśnie światło. Pada wiązka światła z rzutnika na prześcieradło. Słychać szum (załącznik 2). Rozgrywa się scenka 4. Pojawia się kwatermistrz. Chodzi w kółko trzymając dużą ilość kartek w ręce. Zauważa uczestników zaczyna mówić (załącznik 9), dziękuje im za rozplanowanie pokoi. Dzięki temu Hichens ma chwilę czasu na rozmowę. Opowiada o Titanicu. To był jego najważniejszy projekt, dzięki niemu miał dostać awans. Nie było łatwo dogodzić zamożnym gościom. Kiedy wybuchła panika był w kajucie Molly Brown i wysłuchiwał reprimendy. Na jej szyi wisiał naszyjnik z sercem oceanu. Molly przeżyła katastrofę Titanica i to na pewno jej naszyjnik jest zaginionym skarbem Titanica. Niestety kwatermistrz nie wie gdzie ona jest, ale Thomas Andrews powinien wiedzieć gdzie się znajduje. Jednak Thomas po katastrofie Titanica stał się bojaźliwy, dlatego żeby przyszedł muszą napisać poemat na jego cześć to na pewno go zmotywuje do przyjsia. Słychać szum (załącznik 2), kwatermistrz znika, zapala się światło.

Prowadzący podaje uczestnikom kartkę z napisanymi słowami (załącznik 10). Zadaniem wszystkich jest

ułożenie poematu z użyciem podanych na kartce słów. Po napisaniu wiersza wszyscy czytają go na głos.

Po skończonym zadaniu gaśnie światło, wiązka światła z rzutnika pada na prześcieradło słychać szum (załącznik 2). Rozgrywa się scenka 5. Pojawia się mężczyzna w kapturze, jest niespokojny i niepewny. Mówi (załącznik 11), że poemat bardzo mu się podobał. Wspomina Titanica. Twierdzi, że to był świetny statek, nigdy nie stworzył czegoś piękniejszego. To była niezatopiona konstrukcja. Chce pomóc w odnalezieniu skarbu, ale niestety nie wie gdzie teraz znajduje się Molly Brown. Ostatnim razem widział ją w 1960 roku w Nowym Jorku z Heroldem Lowe. Mężczyzna niedawno zamieszkał w niebie, na pewno wie gdzie jest Molly. Herold jest bardzo dobrodusznym człowiekiem, ale ostatnio chodzi smutny. Może za nim porozmawiają zrobią mu gorącą czekoladę i powiedzą coś miłego? Słychać szum (załącznik 2), Thomas znika. Zapala się światło.

Zabawa:

Prowadzący podaje uczestnikom rozpuszczoną czekoladę, pianki, posypkę, ciasteczka, bitą śmietanę i kubek. Zadaniem uczestników jest zrobienie czekolady oraz wymyślenie dobrego słowa dla Herolda.

Po skończonym zadaniu gaśnie światło, wiązka światła z rzutnika pada na prześcieradło, słychać szum (załącznik 2). Rozgrywa się scenka 6. Pojawia się mężczyzna ubrany w marynarkę z oficerską czapką. Zaczyna mówić (załącznik 12), dziękuję za miłe słowo i czekoladę jest wzruszony tym gestem. Opowiada o tragedii Titanica, o strachu, cierpieniu, zimnie, o tym jak wrócił po zanurzonych w oceanie ludzi. Wśród nich była Molly wśród nich. Ostatnio widział ją przed śmiercią, w Nowym Jorku, teraz na pewno też tam jest jeśli przeniesiemy się do tego miasta na pewno ją spotkamy. Oficer każe wszystkim stanąć w kółku, chwycić się za ręce i zamknąć oczy. Twierdzi, że jeśli wszyscy w jednej chwili będziemy wystarczająco mocno myśleć o naszym celu to z pewnością się tam znajdziemy.

Po chwili słychać ruch uliczny (załącznik 13) pojawia się obraz Nowego Jorku (załącznik 14). Zapala się światło. Wśród uczestników pojawia się starsza kobieta. Mówi, że nazywa się Molly Brown, mówi, że ma ze sobą skarb Titanica, którego tak pragnie Rose. Podaje uczestnikom małą skrzynkę.

Gaśnie światło słychać szum (załącznik 2), pojawia się Rose. Rozgrywa się scenka 7. Rose mówi (załącznik 15). Dziękuję za odnalezienie skarbu, jest zachwycona. Karze otworzyć skrzynkę. W skrzynce znajduje się stary pamiętnik. Rose zaczyna tłumaczyć, że największym skarbem nie są pieniądze ani diamenty, to wspomnienia, uczucia mają największą wartość. Teraz dzięki odnalezieniu pamiętnika Rose może w spokoju odejść. Pojawia się Jack i zabiera Rose. Słychać szum (załącznik 2), Rose i Jack znikają. Zostaje

puszczony film (załącznik 16).

Prowadzący dziękuje wszystkim za wspólną zabawę.

Modlitwa na koniec:

Za tą wspólną zabawę, spędzony razem czas, za nasz największy skarb- miłość Boga niech będzie chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.

Opis przedstawienia cieni:

- Scenka 1: Rose pojawia się, zaczyna się rozglądać. W trakcie puszczonego nagrania żywo gestykuje.
- Scenka 2: Rose pojawia się, w trakcie puszczonego nagrania skacze, cieszy się. Ptem rozmyśla i gestykuje adekwatnie do puszczonego nagrania.
- Scenka 3: Pojawia się kapitan, zaczyna przygotowywać się do kąpieli, szuka ręcznika, szczotki. Zauważa uczestników i gestykuje adekwatnie do puszczonego nagrania.
- Scenka 4: Pojawia się kwatermistrz, jest zmartwiony, rozgląda się. Gubi kartki, które trzyma w ręce. Zauważa uczestników i gestykuje adekwatnie do puszczonego nagrania.
- Scenka 5: Pojawia się Thomas stoi w pozycji zamkniętej, wygląda na przestraszonego, niespokojnie rozgląda się na boki. W trakcie puszczonego nagrania jest niepewny.
- Scenka 6: Pojawia się oficer, jest elegancki, wita wszystkich skinieniem głowy. Porusza się zgrabnie i z gracją. Gestykuje adekwatnie do puszczonego nagrania.
- Scenka 7: Pojawia się Rose jest szczęśliwa, żywo gestykuje w trakcie nagrania. Nie może ustać w miejscu. Po słowach "Teraz w spokoju mogę odejść" pojawia się Jack. Chwyta Rose za rękę i razem odchodzą.

Uwagi:

Najważniejszą rzeczą w tej zabawie jest precyzja. Wszystko musi przebiegać płynnie i sprawnie, dlatego potrzebne jest dobre przygotowanie. Muzyka, światło, postacie mają stworzyć niepowtarzalny klimat, aby wprowadzić uczestników w świat duchów i tajemnic. Ważną rolę odgrywają również rekwizyty i stroje, dlatego muszą być starannie wykonane.

ZAŁĄCZNIKI:

Liczba gości 35:

- Rodzina Kowalskich- rodzice z 5 dzieci, w tym z niemowlakiem. Potrzebują dwóch osobnych pokoi. Jednego dla siebie i maleństwa, drugiego dla reszty dzieci.
- Baronowa Krzeszowska- potrzebuje dużego pokoju z łazienką, razem ze swoim ukochanym pieskiem nie lubi hałasu.
- Biznesmen Nowak- potrzebuje niewielkiego pokoju z łazienką, z dala od zgiełku, chce odpocząć od pracy.
- Nowożeńcy Puławscy- potrzebują apartamentu małżeńskiego, najlepiej niedaleko schodów, albo windy.
- Drużyna futbolowa- 15 osób, ich wymagania nie są zbyt wielkie.
- Trener Boguś- niedużego pokoju z telewizorem.
- Zespół fizjoterapeutów- 6 osób, potrzebują pokoi blisko pokoi zawodników.
- Polityk Zbigniew- potrzebuje pokoju z łazienką, nienawidzi futbolu.
- Lekarka Mania- przyjechała na szkolenie, potrzebuje pokoju, w którym będzie mogła odpocząć po zajęciach.
- Kosmetyczka Hania- potrzebuje pokoju z dużą ilością luster.
- Rodzeństwo Barańskich- zabawowi bliźniacy ich zwyczajem jest wracanie nad ranem z głośnych imprez.
- Gwiazda estrady- kapryśna osoba potrzebuje dużego pokoju i szybkiej obsługi.
- Pani Grażyna z Sanepidu- jest wymagającym gościem, nie lubi recenzenta hoteli.
- Recenzent hoteli- specjalny gość od jego recenzji zależy przyszłość hotelu.